

★oppør

4-06

KVINNEMAKT I RV?

Opprør

Osterhausgata 27
0183 Oslo
Tel: 22 98 90 50
Fax: 22 98 90 55
Epost: paal@rv.no

Redaktør

Pål Hellesnes
paal@rv.no

Ansvarlig redaktør

Torstein Dahle

Redaksjon dette nummer

Pål Hellesnes
Kristine Nybø
Jenny Maria Lundgaard
Eivind Volder Rutle
Gudmund A Dalsbø
Christin Aamodt

Beth Hartmann

Design

www.okular.no

Layout

Pål Hellesnes

Opplag

1800

Leder

Torstein Dahle

Kontaktinfo

Osterhausgata 27
0183 Oslo
Tel: 22 98 90 50
Fax: 22 98 90 55
Epost: rv@rv.no

INNHOOLD

Side 4: AKP går inn for nytt parti

Side 5: Dette er RV (alt annet er løgn...)

Side 5: På jakt etter RV-velgaren

Side 7: Feministiske RV-stemmer

Side 10: Kvinner i maktposisjon i RV

Side 12: Ny kurs i stasbudsjettet?

Side 14: Tour de Tromsø

Side 16: Feministisk festbrems

Side 18: Hva skjer lokalt i kvinnekampanjen?

Side 19: Babes og lederkvinner

Side 20: Til helvete med familien

Side 22: Feminismefestival i RU

RV trengs!

I skrivende stund sitter jeg og forbereder meg til et møte jeg skal på i morgen. Møtet er et folkemøte mot nedleggelse av nærskolen her vi bor. For oss alle som bor i skolekretsen er det ganske uforståelig at det er reist forslag fra Høyre om å legge ned skolen vår. Skolen er en liten skole i et sentrumsnært byområde i nærheten av Bergen sentrum. Skolen vår er åpen og har full aktivitet fra morgen til kveld. Etter skoletid er det SFO, kulturskoleaktiviteter, fotballtrening, basketballtrening, musikkorps, aerobic for damer, spillkvelder for barn og ungdom, vi som bor trangt får låne skolekjøkkenet til bursdagselskaper og jeg kan nevne i fleng. Besparelsene i sosialbudsjettet med å ha en aktiv skole med aktive elever, ansatte og foreldre er ikke målt, men antakeligvis betydelige. Imidlertid kan det se ut som om vi kan klare å vinne denne kampen. Argumentene er rett og slett for gode, vi har greid å lage tilstrekkelig bråk om saken og organisert oss godt i tillegg. Slik det ser ut nå er det bare Høyre av partiene i bystyret som vil legge ned skolen. Kampen er selvsagt ikke vunnet enda, vi kan ikke være trygge før Bystyret i Bergen ha stemt over skolebruksplanen på møte i november, men det kan se ut som om vi kan klare det.

Heldigvis er det kamper det går an å vinne, og hvor tidsperspektivet på å vinne kampen er relativt kort. Verre kan det synes i forhold til kvinnefrigjøring. Stadig er kvinner tapere i forhold til lønn og tilknytning til arbeidslivet og når det gjelder omsorgsarbeid hjemme. Norge har et av verdens mest kjønnsselekterte arbeidsmarked, og verre er det innenfor utdanningssektoren. Der velger unge kvinner enda trangere enn når de velger arbeid. I Norge er det fremdeles fritt fram for menn som vil kjøpe kvinner i prostitusjon. Mange kvinner

lever på flukt fra sine menn og fra samfunn som ikke tolererer kvinner som bryter ut av voldelige ekteskap. Også norske kvinner lever på flukt fra menn her i Norge på grunn av vold og mishandling.

Det kan synes som det reneste sisyfosarbeid å kjempe for kvinnefrigjøring i verden og Norge i dag, men nettopp fordi vi gjør det sammen med kvinnebevegelsen, fagforeninger har vi kjempet fram de rettighetene vi har i dag, og vi vil kjempe fram flere!

RV har denne høsten en kvinnekampanje hvor målet er å sette kvinnepolitiske spørsmål på dagsorden og ikke minst å mobilisere flest mulig til å komme på kvinnekonferansen vi arrangerer sammen med Rød Ungdom og AKP i Oslo 1.-3. desember. I forbindelse med kampanjen har RV viet dette nummeret av Opprør til kvinnepolitikk og vi har laget en ressursamling på www.rv.no hvor dere kan finne innledninger om kriminalisering av horekunder, om 6-timersdagen og om kjønnsbasert forfølgelse. Der vil også være tips om hvor dere kan lese mer om disse temaene, og vi i AU stiller gjerne opp på møter dersom dere vil arrangere kvinnepolitiske møter lokalt i løpet av høsten. I løpet av den nærmeste tiden sender vi også ut en løpeseddel til lagene om konferansen og vi håper dere vil bruke den aktivt der dere er på møter og stands.

Lykke til med kampen!

Marte Mjøs Persen,
nestleder

Bli rødrev i 2006!

Rødreven er månedlig innbetaling av kontingent med avtalegiro. Du velger selv et fast månedlig beløp som passer din økonomi. Vanlige summer er mellom 50 og 400 i måneden.

All kontingent deles mellom sentralt og lokalt. Derfor betyr Rødreven god lagsøkonomi og sikrer RV stabile og

oversiktlige inntekter.

Rødreven øker vår økonomiske selvstendighet, noe vi er avhengige av for å mobilisere krefter på venstresida i dag! Rødreven har stort potensial: 100 av 1500 medlemmer har i dag månedlige trekk. Blir du neste?!

Hvordan: Be om avtalegiroskjema, eller gjør det selv via fast betalingsoppdrag i nettbank. Konto er: 7878 05 75424. Ta gjerne kontakt med kasserer Bjørn Tore Egeberg (bte@rv.no)

AKP går inn for nytt parti

AKPs landsmøte helga 13.-15. oktober vedtok å gå inn for å stifte et nytt revolusjonært parti sammen med RV og Rød Ungdom. Landsmøtet innebar også at Jorun Gulbrandsen ga fra seg stafettpinnen som partiets leder til en ny kvinne: Ingrid Baltzersen

Av Pål Hellesnes

Ingrid Baltzersen har vært partiets nestleder fram til landsmøtet. Hun tar en mastergrad i midtøstenstudier, og har vært leder for Palestinakomiteen i Oslo. Hun kommer opprinnelig fra Stavanger. Kenneth Fuglemsmo, ny nestleder i AKP, er leder for LOs ungdomsutvalg i Trondheim og jobber som maler og byggtapetserer.

For et nytt revolusjonært parti

I pressemeldinga fra landsmøtet slås det fast at AKP støtter prosessen med danning av et nytt parti:

«Landsmøtet i AKP hilser velkommen initiativet fra Rød Valgallianse for å samle alle revolusjonære i Norge i et parti. Det er den politiske situasjonen som krever et slikt parti. Noen må med tyngde reise kampen når regjeringen fører Norge inn i en angrepskrig, fortsetter angrepene på pensjon og sykehus, fortsetter Erna Solbergs harde linje overfor asylsøkere og mister all miljøtroverdighet. Prosessen til nå viser at samlingen er fullt mulig, det er mer som samler enn det som skiller. Vi håper alle våre likesinnede nå kjenner sin besøkestid og melder seg på i prosessen for å danne et nytt, større og spennende alternativ som kan organisere motstanden. Vi for vår del vil gjøre alt vi kan for at prosjektet lykkes.»

Spennende tider

Den nye lederen fastslår at det var et spennende landsmøte: - Ja det var et

spennende møte. Vi hadde lange, gode diskusjoner om nytt parti, og fikk et godt vedtak.

- Er det et samla parti som står bak vedtakene?

- Ja, dette står hele partiet bak. Det var en som stemte mot, og en avholdende, resten var for.

Baltzersen vil likevel ikke si at det ikke har vært uenigheter i AKP rundt spørsmålet.

- Det har vært mange diskusjoner om HVORDAN et nytt parti skal bli, og der er det uenigheter, men det er lite uenighet om vi skal gå inn for å lage et nytt parti.

- Hva slags krav har AKP til et nytt parti?

Vi har ingen krav, men vi har en del punkter vi mener det er viktig å ha med i prosessen: For det første å sikre aktive lokale lag, som har makt i organisasjonen. For det andre at det nye partiet må være mer økonomisk sjølstendig enn RV er i dag. Og for det tredje mener vi det trengs grundige studier i marxisme i det nye partiet.

NY LEDER: Ingrid Baltzersen er AKPs nye leder

AKPs siste leder?

Om prosessen kommer i havn, vil Baltzersen gå inn i historia som AKPs siste leder. Det er hun vel forlikt med. - Jeg syns det er et spennende tidspunkt å bli ny leder på fordi det skjer så mye, men det er jo litt rart å kanskje være den siste lederen i partiets historie.

På jakt etter RV-velgaren

I forrige nummer av Opprør tok vi for oss dei lokale tillitsvalde i RV. Vi dokumenterte at RV sine tillitsfolk er middelaldrande menn med høgare utdanning og lang fartstid i rørsla. Lokalt er det ganske ofte dei same som har leiarverv som er folkevalde for RV. Men kven er det som røyster inn desse folka? I denne artikkelen skal vi freista å finna svar på kven som støttar RV i val.

Av Pål Hellesnes

Før vi kjem i gong er det naudsynt å ta eit atterhald: Datagrunnlaget for RV sin velgarmasse er ikkje overveldande. Sidan vi er relativt små, vert det spinkelt grunnlag for valforskarar å gjera analyser ut frå. Det er derfor heller ikkje publisert grundige

analyser av RV-velgarane, i motsetning til for dei større partia. Vi må med andre ord sirkla inn fenomenet frå ulike kantar, og sjå om det dannar seg eit bilete.

NRK sin velgarprofil

I samband med forrige stortigsval utarbeida NRK ein "velgarprofil" på alle partia, inkludert RV. Dessverre er denne profilen tydelegvis mest lagd for underholdningsverdi, og ikkje for grundige analyser. Vi finn t.d. mykje om musikksmak og val av kva for mat folk liker, og ingenting om utdanningsnivå. Jamvel kan ein sjå nokre mønstre: RV-velgaren NRK teiknar opp er sterkt medieinteressert, overgjennomsnittleg interessert i alle typar kultur, er særst interesserte i utanrikspolitik og miljømedvitne. Så langt er det ikkje direk-

INTELLEKTUELL?: Er dette ein typisk RV-velgar?

te kvarmansen vi pratar om. Korleis går det om vi går konkret inn på stader vi har god oppslutning?

Statistikk og andre løgner...

Arne Rolijordet, fagleg aktivist i NNN

Dette er

(alt annet er løgn...)

I de kommende utgavene vil Opprør presentere en artikkelserie under vignetten " Dette er RV ". Bakgrunnen for serien er prosessen med samling på ytre venstre fløy, og planene om å stifte et nytt revolusjonært sosialistparti. I en situasjon hvor RV – sammen med andre krefter – snakker om å danne et nytt parti som skal "samle alle i Norge som reknar seg som sosialistar, kommunistar, revolusjonære og alle andre som ynskjer eitt parti med ein ungdomsorganisasjon til venstre for den "raud-grøne" regjeringa" (henta fra landsmøtevedtaket om parti prosessen), mener Opprør-redaksjonen det er viktig at vi skaffer oss et godt og sannferdig bilde av hvor vi står. En hver diskusjon om hvordan man kan skape et nytt parti, og hvordan det partiet skal se ut, må bygge på en bevissthet om hvem vi er i dag, og hvordan partiet vårt fungerer slik det er. Dette er viktig både for å vite hva vi skal ta vare på, og bygge videre på, og hva vi må endre. I dette nummeret tar vi for oss de som stemmer på RV i valg. Vi spør hvem RV-sympatisøren er: Er det en mann eller kvinne? Har han/hun mye eller lite utdanning? Hva er de opptatt av? I neste nummer vil vi se på RVs mange faglige aktivister. Hvem er de, og hvordan kom de dit de er i dag?

og engasjert togteilar i alle større demonstrasjonar i hovudstaden har utarbeida eit langt og grundig notat med analyser av vala i Oslo frå langt attende. Notatet syner at i Oslo er vi eit relativt sterkt parti i indre by (Gamle Oslo og Grünerløkka), og svakare i alle andre delar av byen. Vi har få røyster på vestkanten, men også ganske dårleg resultat i den mest proletære bydelen – Groruddalen. Ut frå dette konkluderer Rolijordet sin analyse slik: "Det er i hovudsak de intellektuelle sjiktene og ikke arbeiderklassen som stemmer på RV." Har han rett?

Ser vi på dei organiserte industriarbeidarane, kan mykje tyda på det. Fellesforbundet tinga ein rapport over valpreferansane til medlemmane deira frå konsulentselskapet Synovate. Analysen syner at "gutta på gølv" i liten grad oppfattar RV som sitt parti – her er det Ap og Frp som er dei suverene vinnarane, med 51% og 35% respektive. RV kaprar berre 1%, dvs litt færre enn gjennomsnittet av folket ellers.

Veikskapen med den geografiske Oslo-analysen er at han ikkje kan differensiere mellom dei ulike innbyggjarane innfor bydelane. Innbyggjarane i Gamle Oslo og Grünerløkka tilhøyrer jo mange ulike grupper – her finn du alt frå servicearbeidarar, offentleg tilsette, til kulturarbeidarar og mykje anna. Så kven av desse er RV-avar? Kanskje kan ungdommen gi oss svaret.

Ungdomen gir svar

Det er ei kjent sak at RV gjer det godt blant ungdommen. I skulevala ligg resultatet jamnt 2-3% høgare enn i det faktiske valet. I 2005 fekk RV 1,2% i valet, medan RU kapra heile 4,3% i skulevala. Fordelen er at her har vi data for kvar einskilde skule. Vi kan sjå på kva for skular RV gjer det spesielt bra på, og sjå kva for studieretningar dei som går der høyrer til.

Om vi tek for oss fire fylke der RV tradisjonelt står relativt sterkt, Oslo,

Hordaland, Sør-Trøndelag og Troms, finn vi interessante resultat. Om vi blinkar ut dei fire vidaregåande skulane der RV gjer det best i dei fire fylka, ser vi at av desse 16 skulane, har 12 hovudvekt på ålmenne fag. Blant dei andre faga som er mykje representert ser det slik ut: 9 har formgivingsline, 5 har musikk, dans og dramaline, 5 har medieline og 2 har helse- og sosialfag. Berre ein av skulane er ein typisk yrkesfag- skule: Odda

tuelle sjikt eller i den utdanna delen av arbeidarklassen. Dei er truleg overgjennomsnittleg kulturinteresserte, og interesserte i politikk. Truleg les dei mykje aviser og bøker, og legg stor vekt på god argumentasjon og solid kunnskap. Biletet ser ut til å vera stabilt både geografisk og i forhold til alder. Unntaka er dei kommunane der RV gjer det spesielt godt, der vi opplagt har klart å nå ut til større sjikt av arbeidarar.

IVRIG LESAR: RV-velgarar likar å lesa, og er opptekne av politikk

Vidaregåande i Hordaland. Der fekk vi til gjengjeld heile 22%, men det er grunn til å tru at dette skuldast at RV står sterkt i Odda generelt – i forrige kommuneval fekk RV 16,3. Ungdomane som støttar RV er med andre ord dei som siktar mot høgare utdanning, og som er overgjennomsnittleg kultur- og medieinteressert. Ser vi på alle skulane i dei fire fylka vert dette tydelegare: RV gjer det godt på SAMTLEGE skular som har musikk, dans og drama-line, og dei fleste der det er medieline.

Treng vi nye velgarar?

Sjølv om vi har noko magert grunnlagsmateriale, er det i ferd med å teikna seg eit ganske tydeleg bilete av dei som røyster RV. Som med RV-leiarane ser vi at det dreier seg om høgt utdanna folk, anten i intellek-

Ut frå RV sin låge oppslutting er det ikkje noka bombe at vi ikkje når ut til dei breie lag i arbeidarklassen. Men jamvel er det interessant at det er ein så vidt godt definert undergruppe vi får stønad frå. Det er fristande å setta dette i samheng med forrige artikkel i denne serien, om dei lokale RV-leiarane. Dersom RV framstår som eit parti for høgt utdanna, godt skulerte folk, er det kanskje ikkje så rart at det er nettopp slike folk som kjennar seg tiltrekt av partiet også? Det brennande spørsmålet for oss som eit revolusjonært, sosialistisk parti er kva vi gjer med ein slik situasjon. Bør dette få konsekvensar for korleis vi tenkjer partistrategi og valkamp? Skal vi satsa vidare på vår "kjernegruppe" av velgarar? Er det mogleg å ta kampen om dei røystene som i dag overveldande går til Ap og Frp – nemleg dei uutdanna arbeidarane? Skal vi ta opp kampen med SV og Ap om dei kvinnelege arbeidarane i offentleg sektor? Eller skal vi freista lykken hos burgarproletarane?

Feministiske RV-stemmer

Opprør-redaksjonen ville gjerne synliggjøre mangfoldet av feministisk tenking i RV. Vi ga derfor følgende oppgave til fire ulike RV-damer: "Hva er den eller de største utfordringene / viktigste oppgavene for revolusjonære feminister i dag?" Her kan du lese svarene.

Kvinner til kamp mot kapitalisme og kvinneundertrykking

Flertallet av kvinner blir undertrykt av kapitalismen både som kjønn og klasse. Å forstå og å få flere til å forstå dette er en svært viktig oppgave for revolusjonære feminister.

Familiesystemet er mer enn en samlivsform, det er en del av produksjonsforholda. Mens produksjonen er organisert i klasser, er reproduksjonen organisert i familiesystemet med kvinna som ansvarlig, men ikke som den som har makt.

Derfor må kvinner som ønsker likestilling og slutt på kvinneundertrykkinga, endre samfunnet sammen slik at dette kan bli mulig. Til dette trenger vi egen kvinneorganisering som Kvinnefronten eller Ottar, og vi trenger det revolusjonære partiet. Vi trenger også egen kvinneorganisering i partiet, slik at ikke kvinnesak forsvinner under arbeidersak, som gjerne blir den mannlige arbeiderens sak.

Familien kan virke frivillig valgt, og når den ikke fungerer, er det derfor lett (og rettferdig) å kritisere mannen for kvinneundertrykking der. Men som revolusjonære må vi ha analyser som går lenger - vi må se at kvinneundertrykking i familien

er en del av et samfunnsmessig system, som er kvinneundertrykkende. Det er ikke nok med bevisstgjøringsgrupper og sjølinnsikt hos menn. Både familiesystemet og kvinners stilling i produksjonen lager om og om igjen kvinneundertrykkende praksis hos enkeltindividet.

Kvinner i arbeiderklassen er ekstra undertrykt ved at vi systematisk blir bydd dårligere kår. Det gjelder lønn, såvel som kontroll over arbeidstempo og -hverdag. Det er lengre arbeidsuke i turnus enn i skift, og svært få kvinneyrker har helseundersøkelser som en del av bedriftshelsetjenesten. Mange kvinner har tvungen deltid. Uføretrygging av kvinner er omfat-

tende.

Kvinner er i dag minst halvparten av den yrkesaktive arbeiderklassen. De er gjennom sin del i arbeiderklassen en direkte motmakt til kapitalen/borgerskapet, og det er ikke gjennom sine ektemenn, brødre og fedre. De største kvinneorganisasjonene er i dag fagforeningene. Men denne sida ved foreningene er underkommunisert. Ideologien i fagbevegelsen er fremdeles at en skal stå sammen som arbeidere, og at det skader enheten å ta opp sær saker. Opp mot dette står Kjersti Ericsson sitt syn fra "Den flerstemmige revolusjonen": at grupper i arbeiderklassen må ha rom for å ta opp sine saker, og at dette ikke svekker, men styrker enheten.

Både familiesystemet og kapitalismen må knuses. Kvinner må organisere seg sammen mot en mektig fiende. Bare ved kollektiv kamp kan vi få resultater. Kvinnene må mobiliseres som kvinner og som arbeidere. Vi trenger både kvinne- og klassebevissthet. Organiseringen av Kvinner på tvers er en konkret måte å jobbe fram slik bevissthet, ved at den lar fagbevegelse og kvinnebevegelse møtes.

Å øke forståelsen for analyser som dette vil være en nøkkeloppgave for et nytt revolusjonært parti.

Av Helle Borgen, medlem i Oslo RV og leder i Oslo AKP

Kvinneforakten kjenner ingen grenser

Det er mange store utfordringer og viktige oppgaver å ta seg til for revolusjonære feminister. I et internasjonalt perspektiv vil jeg særlig vektlegge reproduktive rettigheter.

Dette begrepet omfatter retten til og tilgang til sikker prevensjon, selvbestemt abort og trygge helsetjenester i forbindelse med svangerskap og fødsel. Det handler også om kampen mot skadelige tradisjoner som kjønnslemlesting. Kort sagt gode helsetjenester og retten til å bestemme over egen kropp.

Dette er selvfølgelig rettigheter for oss i Norge, men dessverre er de en fjern drøm for mange kvinner i verden i dag. Vi i Kvinnefronten legger mye arbeid og stolthet i våre internasjonale prosjekter, som vektlegger kamp for disse rettighetene. Kvinnefronten er ingen bistandsorganisasjon, men har siden 1991 på kvinnesolidarisk basis støttet kvinneprosjekter drevet av kvinneorganisasjoner i Afrika, Latin-Amerika og Asia både økonomisk og politisk. Les gjerne om våre tidligere og nåværende prosjek-

ter her: <http://www.kvinnefronten.no/INTERNASJONALT/Prosjekter/251>

I Norge vil jeg si at en av de viktigste strukturelle sakene akkurat nå er kravet om full barnehagedekning. Kvinnebevegelsen har vunnet fram med mange av sine krav, og det er blitt vanskeligere å diskriminere gravide og spedbarnsmødre i arbeidslivet. (Selv om det skjer til stadighet.) I fødselspermisjonsordningen og Likestillingsloven ligger det vern og rettigheter til å fortsette i samme stilling

som før permisjonen. Det som er risikoen for mange småbarnsmødre i dag, er at de likevel ikke kan gå tilbake til samme jobb som de hadde før permisjonen, rett og slett fordi de mangler trygg og pedagogisk tilfredsstillende barnepass. De mangler barnehageplass overhode. I Norge, hvor velferdsordninger er sterkt knyttet til deltagelse i lønnsarbeidslivet, får dette dramatiske konsekvenser for mange kvinner på kort og på lang sikt. Kvinner må velge deltidsarbeid og kanskje andre stillinger enn de egentlig ønsker, og mange kvinner ender opp som minstepensjonister nettopp på grunn av denne delvise tilknytningen til lønnsarbeidslivet. Den nye pensjonsordningen forsterker dette.

En annen svært viktig sak for revolusjonære feminister og andre over hele verden er kampen mot prostitusjon og handel med kvinner. Verken likestilling mellom kjønnene eller kvinnefrigjøring er mulig i en verden hvor kvinner blir kidnappet, tvunget, lokket og lurt inn i en av verdens mest lønnsomme industrier, og kjøpt og solgt som en hvilken som helst vare. Kvinneforakten kjenner ingen grenser.

Ann-Mari Volden, leder i Kvinnefronten og tidligere parti-sekretær i RV

Feministisk revolusjon i RV

Jeg vil ta opp ett poeng: Organisering på grunnlag av kjønn er en "ulovlig handling" som skaper bråk.

Jenter hver dag gjennom hele livet: Vi skal ta oss ut og ta oss av. Vi skal passe på, sørge for, glatte over. En av kvinnenes viktigste oppgaver i familie og organisasjonsliv, også i den revolusjonære bevegelsen, er å sørge for hyggen. Kvinnene passer på at ingen har det ugreit, at ingen

er sinte på hverandre, at det ikke blir dårlig stemning.

I hele sosialismens historie har feministiske perspektiv blitt undertrykt, og feministisk teori eller teori om kjønnsundertrykking har vært et forsømt område. Teori som på tross av dette er utvikla, er blitt fortiet. Dette har ført med seg historiske tap både for arbeiderklassen og kvinnene.

Organiserte feminister har alltid vært betrakta som stygge, feite, tynne, korthåra, inntørka, frustrerte lesbiske som trenger å "bli staka opp" for å bli riktig kvin-

nelige. I Ottar sier vi at det ikke går an å være populær og feminist, at vi ikke bryr oss om de liker oss, bare de er redde. Mao sa at det å bli angrepet av fiendene ikke er en dårlig ting, men en god ting.

Også i den revolusjonære bevegelsen skal jenter være seksuelt tilgjengelige. Også her blir jenter trakassert, latterliggjort og objektifisert. Også her blir jenter oversett og ikke tatt på alvor. I den revolusjonære bevegelsen er feminisme i hovedsak kvinnesak, det vi si at den overlates

til kvinnene, mens mennene kan fortsette sin patriarkalske praksis.

Hvis de dårlige tendensene skal snus, må det organiseres til, organisering på grunnlag av kjønn. Det blir det bråk av. Det er en lov i patriarkatet.

Organisering gir sosialt fellesskap – der kvinnene for en stakkert stund kan slippe unna patriarkatets krav. Organisering gir skoloring – der usystematiske, spredte og personlige erfaringer kan analyseres ved hjelp av feministisk teori.

Organisering gir samhandling – der deltakerne kan enes om tiltak for å få gjennom en sak eller endre en praksis i partiet og sette det ut i livet.

Leikny Øgrim, 1.amanuensis ved avdeling for lærerutdanning og medlem i Oslo RV

Internasjonal kvinnekamp!

Å være en feminist i 2006 er en utfordring og en motsetning. Det er nemlig slik at "alle" i Norge er i utgangspunktet for at menn og kvinner skal ha like rettigheter, like muligheter og lik lønn. Det blir til og med påstått at det er sentral vestlig verdi.

Et eksempel på hvor allment akseptert feminisme er, er at George Bush kan bruke feministisk argumentasjon i det han går til krig i Afghanistan. "We've freed the women of Afghanistan" sa han i talen "The state of the union" 2002. Vi vet at krigen ikke handlet om kvinner, men USAs imperialisme. Likevel er det avgjørende for radikale feministe i dag å forstå hvilken kryssild vi står i. De snakker i vårt navn når de skal bekjempe terror og gjøre rettighetene til minoritetsbefolkningen mindre.

Forslaget om ny utledningslov med ekteskapsgrænse på 21 år er bare begynnelsen. De baserer seg på to sentrale forestillinger:

1. Den hvite vestlige kvinnen er frigjort, likestilt og har ikke lenger noe å kjempe for i motsetning til den svarte

kvinne som er undertrykt, blendet av falsk bevissthet og deprimert.

2. Den hvite kvinne må redde den svarte kvinne fra den svarte mann.

Den første forestillingen forhindrer solidaritet mellom svarte og hvite damer, og sørger for at enhver hvit feminist kan stemples som egoistisk siden det er

noen andre som lider mer.

Og den andre tar fra svarte kvinner kampvilje og selvstendighet siden de må reddes. Løsning er mer antirasisme og mer feminisme. Når det skjer et drap på en svart kvinne av en svart mann, så snakkes det om kultur, mens når en hvit mann dreper en kvinne snakkes det om personlig tragedie og psykologi. Hvis vi bare hadde vært opptatt av antirasisme, så ville vi sagt at begge drapene var individuelle tragedier. Men siden vi både er

feminister og antirasister må vi heller si at vi må i begge tilfeller snakke om kultur, om en patriarkalsk mannskultur som i sin ytterste konsekvens dreper både hvite og svarte kvinner.

Den største utfordringen i den feministiske kampen i Norge i dag er å bryte ned skillet mellom "oss" og "dem". Vi må reise en svart og hvit feministisk bevegelse som kjemper mot menns vold mot (alle) kvinner, og ikke bare mot svarte kvinner. Terje Søviknes kan ikke lære en kjæft om kvinners rettigheter, og det må vi bli flinkere til å si.

Hannah Helseth, sosiologistudent og medlem av Fett-redaksjonen

Kvinner i maktpos

Opprør har tatt en prat med våre to nestledere om hvordan det er å være kvinne i ledelsen i RV.

Av Kristine Nybø

– Jeg er positivt overraska over erfaringen med å være kvinne i ledelsen i RV, sier Liv, som har sittet med vervet siden landsmøtet i mai. – For meg avhenger det å være aktiv politisk mye av om det kan kombineres med det omsorgsansvaret jeg har som aleinemor. Nå er vi tre aleinemødre i ledelsen. Vi har samordna samværet og lagt opp møtene sånn at det passer i forhold til det.

Liv mener det viser at partiet er i stand til å finne konkrete løsninger på aleinemødres livssituasjon, og hun sy-

nes RV har vist seg å være fleksible og moderne på dette. Marte, som har vært nestleder siden 2003, synes for så vidt også at denne siden av det å være kvinne i ledelsen i RV fungerer greit. Hun har hele tiden vært tydelig på at dersom hun skal ha anledning til å delta på møter, så må

«Mye av grunnen til at jeg er feminist, er at jeg vil ut av de trange rammene kjønnsrollene utgjør»

det være i tråd med hennes samværsordninger. – Det skulle i grunnen bare mangle, synes Marte. – Det å ha mulighet til å delta på møtene er jo en forutsetning for at man i det hele tatt skal kunne fungere i ledelsen. Dette har likevel ikke bare med kjønn å gjøre, men om man har omsorgsansvar for små barn, noe det i den sittende RV-ledelsen nesten bare er kvinner som har. Samtidig tror Marte det er mange veldig forskjellige erfaringer, kanskje like mange som det er kvinner i ledelsen.

Tidsklemme

Liv synes det er vanskeligere å få hverdagen til å henge sammen i rollen som folkevalgt. Hun opplever det som et problem å kombinere det å være folkevalgt med omsorgen for to barn og det å være i normalt arbeid. Et av hovedproblemene er å være tilgjengelig og oppdatert i forhold til presse og aktuelle saker, når

man ikke er tilgjengelig på e-post og telefon på dagtid.

Vanlige folks arbeidssituasjon er ikke tilpassa det å fungere som folkevalgt. Skulle man fulgt alle møter i komiteene, så ble det mange arbeidsoppgaver. I de mest hektiske periodene er det mange kveldsmøter. I tillegg er det mange møter på dagtid, fordi det er lagt opp etter de store partiene, som har minst en heltidspolitiker på hvert komiteområde. Dette tror Liv riktignok er vanskelig både for kvinner og menn som er i vanlig arbeid. Løsningen er å bruke alle i bystyregruppa aktivt, og å få til kollektiver i arbeidet som bystyreprerentant. – Vi ligger dårlig an på kjønnsstatistikken for folkevalgte, påpeker hun. Hun tror ikke det er nok at ledelsen har vedtatt 40 prosent damer på topp, fordi mange damer bare orker å sitte i en periode. Liv tror det er viktig at RV-ledelsene lokalt og sentralt lager konkrete planer for å motvirke dette, siden vi lever i et samfunn med sterke tradisjoner som bryter ned våre "løft kvinner fram"-metoder.

Marte har stort sett positive erfaringer med å være bystyreprerentant, men mener at uavhengig av hvordan det oppleves å være kvinner i RV, så møter kvinner hersketeknikker og diskriminering i det offentlige rom. Jeg tror mange kvinnelige RVere som prøver å fronte RV utad og nå gjennom i presse osv, opplever former for dobbelstraffing og ofte kan bli usynliggjort eller latterliggjort.

Trange kjønnsroller

Et annet problem i det å kombinere RV-rollen og kvinneverollen er at det er en sterk norm i alle sammenhenger at damer ikke skal være ubehagelige, men skal stå for kosen og gjøre det trivelig rundt seg. Dette er en norm hun også ser finnes i RV. – Slike kjønnsrollemønstre bør utfordres. Mye av grunnen til at jeg er feminist, er at jeg vil ut av de trange rammene kjønnsrollene utgjør, utbryter Marte. Hun mener det er viktig å bygge opp politiske kollektiver med rom for uenighet og politikkutvikling, for at det skal oppleves positivt å være kvinne i RV. Dette har hun gode erfaringer med fra Bergen. Her har man

Hersketeknikker: Marte mener kvinnelige RVere blir møtt med hersketeknikker offentlig

sjon i RV

hatt kvinne­dominerte politiske kollektiver som også omfatter noen menn. Men også å ha særegen kvinneorganisering tror hun kan være positivt, dersom det er klare politiske mål for dette og noen saker det store flertallet kvinner i partiet vil sette på dagsorden.

Viktig med kvinnemål

Liv synes det er veldig fint at RV nå har vedtatt at partiet skal ha kvinnesamlinger på alle lokale plasser, og kvinner fra hele landet på konferanse. Disse samlingene tror hun blir viktige byggesteiner

«Det er viktig for kvinnene som blir valgt, å stille krav, så man bidrar til å finne de måtene som gjør det levelig å være kvinne og drive med RV-politikk»

framover. Dersom RV får til 40 prosent kvinner på topp på listene, mener hun de neste åra må ses på som en prøveperiode for RV som kvinneparti. - Det er viktig for kvinnene som blir valgt, å stille krav, så man bidrar til å finne de måtene som gjør det levelig å være kvinne og drive med RV-politikk. Stafett­pinnen er levert, ta makta! avslutter Liv.

Stiller krav: RVs nye nestleder mener kvinner som blir valgt i RV må stille klare krav

Ny kurs i statsk

Dagen statsbudsjettet ble lagt fram satt en ivrig gjeng på RV-kontoret med spissa penner for å dissekere regjeringa sitt første sjølstendige budsjett. Ville vi få se noe til den varsla nye kursen?

Av Pål Hellesnes

Da Kristin Halvorsen i oktober 2005 la fram sitt første statsbudsjett, påpekte RV at hun tok helt feil når hun påsto at ny aksjonærbeskatning ville gi store skatteinntekter fra de rike i Norge. Og vi har dessverre fått rett: De store skattelettelsene for høyinntektsgruppene og for de rike i 2006-budsjettet har ikke fått noe motstykke i tilsvarende økte skatteinntekter fra aksjonærene. Det var nettopp det kolossale omfanget av såkalt "skattetilpasning" som var opphav til ryktene om at det nå i 2007-budsjettet ville være forslag om tiltak for å hindre de enorme skattebesparelsene. Men selvsagt var ryktene feil: Regjeringen lar de rike få beholde de sparte skattemilliardene.

- Finansminister Kristin Halvorsen burde ha gjort det som ryktene gikk ut på. Det er nedslående at regjeringen nå bare stadfester den ordningen som har gjort Norge til et skatteparadis for de rike, sier RV-leder Torstein Dahle, som i det daglige er høgskolelektor med nettopp skatterett som spesialområde.

- Beskatningen av aksjonærer og aksjeselskaper er nå innrettet slik at det blir en frivillig sak for de rike å betale skatt. De som ikke har lyst til å betale, slipper

greit unna, uttaler Dahle. Han påpeker også den sterke kontrasten til den dårlige behandlingen av mange av dem som har dårlig råd. For eksempel har pensjonister en spesielt ugunstig ordning med lavere minstefradrag enn andre skatyttere.

Dahle påpeker også at bare den skattebesparelsen som Norges milliardærer har sikret seg med de siste ukenes hektiske transaksjoner, i seg selv tilsvarer mer enn to ganger totalrammen for regjeringens såkalte "fattigdomspakke" for 2007.

- Det er pinlig for regjeringen at dens tiltak for de fattige drukner helt når det sammenliknes med lettelsene for de rike, sier Dahle.

Ingen fare for de rike: Regjeringa plusser ikke på skatten til de rike

Ingen lysning for kommunene

Kommunalminister Haga skrev i sin pressemelding om budsjettet at kommunøkonomien blir kraftig styrket i 2007. Realiteten er dessverre annerledes: Sammenlignet med kommunenes faktiske inntektsnivå i 2006 viser Departementets egne tall – godt bortgjemt i budsjettforslaget – at budsjettopplegget for 2007 innebærer en reell nedgang i kommunesektorens frie inntekter i 2007 på 0,7 mil-

liarder. Og da er det ikke tatt hensyn til at befolkningsutviklingen fra 2006 til 2007 antas å kreve omkring 2 milliarder kroner i økte utgifter for å opprettholde uendret standard på kommunesektorens oppgaver. Kommunene står dermed overfor en reell nedkutting i 2007 på 2,5-3,0 milliarder kroner i de oppgavene som de frie inntektene skal dekke.

Det er altså ingen dekning for løftet om 2000 nye stillinger innenfor eldreomsorgen. Det er heller ingen dekning for de 200 millionene som man forutsetter at kommunene skal øke sosialhjelpen med.

Regjeringen har dermed brutt Soria Moria-løftet om at 2006 skulle være det første året i "en forpliktende flerårig opptrappingsplan for å rette opp den økonomiske ubalansen i kommunesektoren".

Ytterligere kutt for sykehusene

Statsbudsjettet er en enorm skuffelse for sykehusene i Norge. Regjeringen legger opp til at de hardt pressete helseforetakene må kutte ytterligere omkring 1 milliard i 2007. Helseminister Brustad tar tidens "frekkis" når hun kaller 2007-budsjettet for "en historisk satsing" og gir inntrykk av at alle løftene innfris.

Tilsynelatende rommer budsjettet en økning på 2,6 milliarder kroner for helseforetakene i 2007. Men økningen fordufter når man tar hensyn til økte pensjonskostnader, økte sykepengekostnader, overtakelse av utgifter som folketrygden tidligere har dekket (gjelder såkalte TNF-hemmere), samt at helsestatrådets resultatkrav til helseforetakene i 2007 bare tillater et underskudd på 1,4 milliarder kroner, mens det faktiske underskuddet

Budsjettet?

for helseforetakene i 2006 må anslås til omkring 3 milliarder kroner.

Dermed blir det et faktisk kuttbehov på ytterligere 1 milliard på sykehussektoren i 2007. Dette er totalt uakseptabelt, og det står i skarp kontrast til helseminister Brustads påstand om "historisk satsing". Heldigvis blir det nå organisert sykehussaksjoner stadig flere steder omkring i landet, og det er tydeligvis disse sykehussaksjonenes slagkraft som må presse fram de nødvendige påplusningene for 2007.

Pinglete jernbanesatsing

- Samferdselsminister Liv Signe Navarsete burde være mer ydmyk når hun legger fram den påståtte jernbanesatsinga, sier nestleder i RV Marte Mjøs Persen. – Det er ikke ei storsatsing å ikke en gang oppfylle lovnadene fra Nasjonal Transportplan.

Regjeringa påstår i sitt statsbudsjett at de gjennomfører et "historisk løft for innsatsen på jernbanens infrastruktur". Realiteten er at investeringsbudsjettet for neste år ikke en gang er i tråd med nivået i Nasjonal Transportplan, som ble vedtatt av et samla Storting. Ifølge NTP skulle det investeres 2,37 milliarder per år i perioden 2006-09. Regjeringa foreslår å investere bare 2,22 mrd neste år. – Riktignok er dette ei forbedring sammenligna med i år, men det er jo ikke en gong på nivå med det forrige Stortinget, uten rødgrønt flertall vedtok, fortsetter Persen. – Realiteten er at dette budsjettframlegget vil videreføre styrkinga av vegtransporten på bekostning av jernbanen. Tallene viser at toget så langt får 78,8% av NTP-nivået, mens vegtrafikken får 94,8%. Det holder ikke.

Den overordna strategien regjeringa legger til grunn for jernbanen er kritikkverdigg. De legger til grunn at jernbanen hovedsaklig skal satse på persontransport i byregionene. Det innebærer at langvegs persontransport, f.eks. mellom de store byene, skal overlates til bil og ikke minst

Misfornøyd: Budsjettet er for dårlig for kommunene og helsesektoren, sier Torstein

fly, to transportmåter som begge er mer miljøfiendtelige enn tog. – Det trengs ei fundamental endring i persontrafikken her til lands – vi må fly mye mindre og ta mye mer tog. Men da må toget kunne konkurrere både på pris og tid, hevder Persen. – Det må satses stort på utbygging av høgfartstog mellom de store byene, aller først Oslo, Bergen, Stavanger og Trondheim. Det er mulig å bygge toglinjer som sikrer reisetider mellom Oslo og de andre større byene på mellom to og tre timer. – Regjeringas satsing på nærtrafikk tog er vel og bra, men miljømessig er det viktigst å erstatte flyet på langstrekningene.

I statsbudsjettet legger regjeringa

opp til å ta ut utbytte fra NSB A/S på 328 millioner kroner, en økning på 183%. Persen meiner disse midlene heller burde få bli i selskapet, for å bedre togtilbodet. – NSB har blitt hardt pressa over lengre tid for å levere økonomisk. Når de nå gjør det, hadde det vært fornuftig om de kunne bruke pengene til nyinvesteringer, og til å sette ned prisene.

Rød Valallianse tar til orde for storsatsing på jernbanen. Vi foreslår å sette av 20 milliarder kroner av oljefondet som skal brukes til utbygging av høgfarts banenett. – Det hadde vært en mye bedre investering enn å spille på børsen internasjonalt, avslutter Persen.

Tour de Tromsø

For å vise at den korteste vegen fra Harstad til Tromsø er over Senja, lovte jeg å sykle til neste tingsamling om fergene gikk. For denne strekningen er ikke lenger enn at en 54 år gammel fylkespolitiker er i stand til å sykle den.

Av Frode Bygdnes

Under fylkestingssamlinga for Troms i sommer blei samferdselsplanen for fylket diskutert. Den ene politikeren etter den andre argumenterte for en turistveg langs kysten. Det var da jeg gikk på talerstolen og sa at denne ytre kystriksvegen også betyr noe for oss som BOR langs kysten. Det er der folk flest bor, ikke langs E6. Europavegen er ikke egna til å holde i hevd de gamle kulturlinjene, det er det riks- og fylkesvegene som gjør. Og disse vegene, som er ute på øyene, må bindes sammen med ferger. Vi må ha ferger mellom øyene, og vi må ruste opp kystvegene for å kunne bo her. Og for å vise at den korteste vegen fra Harstad til Tromsø er over Sen-

Foto: Gurid I Næss, Harstad Tidende

ja, lovte jeg å sykle til neste tingsamling om fergene gikk. For denne strekningen er ikke lenger enn at en 54 år gammel fylkespolitiker er i stand til å sykle den.

Verken politikerne eller journalistene tok lovnaden alvorlig, for neste fylkesting var ikke planlagt før i oktober, og da var sesongen for Senjafergene over. Men den politiske situasjonen for fylkesrådet var svært usikker, så jeg så ikke bort fra at det kunne bli ei ekstra samling. Jeg leita fram min gamle DBS Touring med ti gir, overhalte den og skifta bremsevaier.

Foto: Frode Bygdnes

Og det ble innkalt til ekstraordinært fylkesting 5. september. Selv om Senjafergene hadde slutta å gå 20. august (da finværet kom hit nord!), tenkte jeg at turen skulle gjennomføres. Jeg sendte brev til ordførerne langs kystriksvegen og meldte at jeg ville gjøre befaring på vegen

i deres kommune og at jeg ønska innspill og orientering og deres vurdering og krav. Responsen uteble ikke.

«Ordføreren i Tranøy ønska at jeg skulle sykle ALLE vegene i kommunen og ga meg en glimrende reisebeskrivelse. Humoristisk anbefalte han meg både sykkelverksted og helsestasjon på ruta, fordi vegene var så fæle.»

Torsken-ordføreren var først ute og påpekte at RV holdt ord. Han huska hva jeg hadde sagt og bad meg stikke innom ham på turen. Ordføreren i Tranøy ønska at jeg skulle sykle ALLE vegene i kommunen og ga meg en glimrende reisebeskrivelse. Humoristisk anbefalte han meg

KART OVER FRODES REISE GJENNOM TROMS FYLKESKOMMUNE

både sykkelverksted og helsestasjon på ruta, fordi vegene var så fæle. Folk på ruta ringte meg for å melde sine synspunkter, bl.a for å tilby skyss over fjordene.

Turen tok til lørdags morgen 2. september fra Harstad og gikk over Grytøya og Bjarkøy. Enda Hurtigruten Group reklamerer for øyhopping med sykkel og kystopplevelser, så var det ikke leskur på Grytøya. Og da fergene var satt opp for bil, fikk jeg mer enn tre timers venting på ferga her. På Bjarkøy fikk jeg fire timers venting før hurtigbåten kom. Heller ikke her var det oppholdstom, men folk var hyggelig og jeg ble invitert heim på lunsj.

Hurtigbåten brakte meg over til Skrolsvik på Senja lørdag ettermiddag. Mange kommentarer kom både om meg, sykkel og vegene fra medpassasjerer. På kaia i Skrolsvik kom en og håndhilste, han hadde hørt om ærendet mitt.

Fra Brensholmen og inn til Tromsø var det nydelig vær og fine veger. Men det var deilig å se Tromsø i 14.00-tida. Da hadde jeg sykla 210 km og brukt 10 timer effektiv sykling. Jeg orket ikke noe

sluttspurt, så jeg gjorde bruk av den flotte gang og sykkelstien som var anlagt her. Innfartsåra til Tromsø sto i grell kontrast til den innfartsåra jeg forlot i Harstad. Vegen fra Bergseng til Ervika er smal, svingete og trafikkert hvor også myke trafikanter må ferdes.

At jeg hadde god tid, så jeg som en fordel for å kunne prate med folk, men inn mot Finnsnes var jeg så sliten at jeg ikke orka å gå ut. Neste dag starta jeg klokka 6 og nådde Botnhamn innen klokka 9. Jeg hadde avtale med politikerveteranen Einar Johansen som skulle skyss meg over til Brensholmen på Kvaløya. Einar var tidligere i Senterpartiet, nå representerer han Kystpartiet i Lenvik.

Jeg hadde med meg målband på turen og målte opp vegbredda. Over Grytøya og Bjarkøya var vegen stort sett 3,75 meter fra hvitstripe til hvitstripe. Gjennom Tranøy kommune var vegen 3,8 til 4 meter. Vegen i Lenvik og Tromsø var mellom 4 og 4,5 meter. Vegdekket i sør var også mye dårligere. Grov asfaltgrus med mye lapping. Vegen inn til Tromsø hadde nylagt asfalt. Det var ikke fritt for at jeg

tenkte det var bra at jeg ikke sykla motsatt veg. Det ville bydd på mye mer juling i baken om jeg på slutten av turen skulle ha sykla på de humpete vegen i sør. Som syklist merker en jo mye bedre om vegene er kupert. Det ble mye giring på det ellers slette landskapet fra Skrolsvik til Stonglandseidet. Denne fylkesvegen har prioritering bl.a. for næringstransport. Og den trenger å rustes opp.

Sykkel er en glimrende framkomstmiddel, i hvert fall om en skal gjøre befarings. RV bør engasjere seg for veger, spesielt ute i distriktene. Vi må være med på å synliggjøre alle de ugjorte oppgavene som ligger langs kysten.

Feministisk festbr

Når Samfunnet i Bodø ville arrangere "Red light district Party" kunne vi ikke dy oss: Vi bare MÅTTE være festbremser.

Av Andreas Tymi Gabrielsen

En stor gruppe ungdommer fra forskjellige organisasjoner og miljøer i Bodø møtte opp på et aksjonsplanleggingsmøte mot "Red Light District Party" som skulle avholdes fredag 29. september på Samfunnet i Bodø. Vi reagerte kraftig på at temaet så åpenbart anstrengte seg for å stille sexhandel i et positivt lys. Blant annet hadde de et flygeblad som viste en tegning av en smilende hore, og som hadde en del ord man skulle forbinde med festen: «Penger, pimp, moro, hore, sex, kunde, fantasi, hot, og glede.»

Aksjonsmøtet var, naturligvis, i regi Bodø RU og det var også vi som gjorde det aller meste av jobben med selve aksjonen.

Vi laget motflygeblader med bilde av en ung jente som gråt i et hjørne, med en del ord vi assosierte med sexhandel og en oppfordring om å boikotte festen: «Fattigdom, mishandling, overgrep, kriminalitet, narkotika, AIDS, drap, tvang, frykt ... glede?» Vi hengte den opp i plakatform rundt omkring på hele høgskolen, og vi la ut og delte ut en hel del løpesedler, vi sendte ut pressemeldinger i hytt og pine, og vi konfronterte styreleder på Samfunnet og festsjefen. Samme dag avholdt Samfunnet styremøte for å behandle saken, og på grunn av press fra aksjonsgruppa og RV-ere blant de ansatte, valgte de å avlyse temafesten og ha vanlig kostymefest i stedet. Vi ble egentlig litt

skuffet. Vi hadde nemlig planlagt å ha stand og kle oss ut som politi og arrestere halliker og horekunder på festen, pluss et bannerslipp og ytterligere presseutspill... jaja...

Stine og jeg kom da i Avis Nordland som seirende part, og jeg kom også på P3nyheter, fra klokken 13 og utover fredag 29. september, og snakket med såvel studentradioen, student-TV og Bodøstudenten (studentavisa) om dette. Vi fikk med andre ord mer pressedeckning enn Bodø RU noen sinne har fått før, tilsammen.

Vi er veldig stolte over jobben vi gjorde. Mandag oppdaget vi at festen skulle avholdes. Tirsdag holdt vi aksjonsplanleggingsmøte. Onsdag hengte vi opp plakater og delte ut flygebladene, og fikk gjennom vedtaket om avlysning av sexhandelte-

maet. Torsdag snakket vi med Avis Nordland og fredag kom oppslaget på trykk og vi kom på P3. Lørdag var jeg på Student-TV.

Nå har det kommet en del reaksjoner av typen «dere-er-bare-slemme-festbremser,» og i den anledning har jeg nå sendt

ut et leserinnlegg til Avis Nordland med tittelen «om det å være festbremser» der jeg klargjør at også vi kan være morsomme... og muligens sjokkerer litt...

«SAMFUNNET»S FESTREKLAME

Sexhandel Party

- * Fattigdom
- * Mishandling
- * Overgrep
- * Kriminalitet
- * Narkotika
- * AIDS
- * Drap
- * Tvang
- * Frykt
- * ...
- * Glede?

Synes du livet som prostituert virker kult? Synes du det er kult å tjene penger på andres kropp?

BOIKOTT SAMFUNNETS RED LIGHT DISTRICT PARTY

AKSJONISTENES MOTREKLAME

Her er innlegget Bodø RU fikk på trykk etter aksjonen:

Om det å være festbrems

Stine Gundersen og jeg, begge i Bodø Rød Ungdom, var på trykk i Avisa Nordland for aksjonsgruppa mot «Red Light District Party» på Samfunnet sist fredag. Samme dag var jeg også på P3-nyheter og snakket dessuten med så vel studentradio, student-TV og Bodøstudenten (studentavisa). Alt dette fordi vi greide å stoppe en fest med hore og hallik- tema på Samfunnet i Bodø.

Det er en del formildende omstendigheter – som for eksempel at festen vi bremsset var avskyelig forherligende overfor et stort samfunnsproblem. Likevel er jeg redd det er umulig å pynte på inntrykket, så jeg sier det rett ut: Jeg er en festbrems. Og jeg beklager. Som kompensasjon for festen jeg ødela, vil jeg derfor komme med noen nye ideer til temafester man kan arrangere og håper dermed på å bli tilgitt:

Jøde- og nazifest

Denne festen har stort underholdningspotensial. Bare se for dere folk komme som kjente nazister. Adolf selv vil nok være populær, men gode norske alternativ kan være Quisling eller Vigrids Tore Tvedt. Så kan noen komme som Mona Levin, Ariel Sharon, Moses eller andre kjente jøder, og det vil sikkert komme en rabbi eller to og en og annen krokneset, pengetellende finansjøde i tradisjonsrik, nazipropagandistisk karikaturstil. Som en god avslutning på kvelden kan man, i stedet for å blinke med lysene, «dusje» deltakerne. Eller i hvert fall jødene.

Tsunamifest

En fest som tar konseptet med skum-party ett skritt lengre, og som kan avholdes i bølgebassenget på badeland. Her kan man enten kle seg ut som feit tysk turist eller liten asiatisk innbygger. Man kan komme i grupper/familier og dra igjen alene. Og fra tid til annen kan man stille seg opp på rekke og ta bølgen.

Apartheidfest

Nelson Mandela og svarte afrikanere mot et ekstremt mindretall av hvit overklasse. Tradisjonelt svart-hvitt tema, med klare skiller. Parkenfestivalen kan kjøre denne stilen, med et lite, inngjerda område til de fleste (som blir stempla som negre) som også må stille seg bakerst i køen når de skal kjøpe øl.

Pedofil- og barnefest

Velvoksne mennesker kommer med godteriposene klare, og noen kler og oppfører seg som barn. Kjente barnemordere kan blandes inn i suppa, som også kan inneholde folk med rykte på seg for å gå etter yngre jenter. Terje Søviknes vil nok bli populær, sånn sett, med diverse løsninger når det gjelder mangelen på hake, og det vil nok bli noen fine imitasjoner av Tor Erling Staff. Og noen vil nok også komme som katolske prester og altergutter. Barneparkering er selvsagt inkludert i prisen.

Det er mange muligheter, og det får være opp til Samfunnet eller andre om de vil bruke noen av dem. Imens kan kanskje noen av oss andre tenke at iblant er det faktisk ikke så dumt å være festbrems.

Andreas Tymi Gabrielsen,
leder Bodø Rød Ungdom

Hva skjer lokalt i kvinnekampanja?

Vi har nå spurt fylkes- og lokallag om hvordan kampanja går. Lagene har organisert seg forskjellig noen steder er det fylkeslagene som skal være krafta andre steder lokallagene. Noen steder er det valgt kvinneansvarlig andre steder har de foretrukket å nedsette kvinneutvalg som skal stå for prosessen.

Av Beth Hartmann

Stavanger RV

v/Elise Malde

Her i Stavanger har vi bestemt at vi skal nedsette et kvinneutvalg i samarbeid med AKP og RU. Ønsket er at utvalget skal bestå av damer utover dem som allerede sitter i styrene i disse organisasjonene. Vi håper vi klarer å få nedsatt utvalget raskt så vi kan ha et åpent kvinnemøte i løpet av oktober eller i starten av november.

Målsettingen vår for kampanjen er at vi skal få med oss noen og reise til konferansen i Oslo i desember

Alta RV

v/Synnøve Thomassen

I Alta er vi framdeles på planleggingstadiet. Vi har lyst til å samarbeide med AKP og RU om å ha en minikonferanse i november. Tanken er å få noen fra kritesenteret og fra flyktningekontoret til å holde innledning om kvinners situasjon fra deres ståsted. Vi vil invitere noen fra RV sentralt for å holde innledning om 6-timersdagen eller kriminalisering av horekunder. Målsettinga vår er å få med noen damer til Oslo får å delta på den sentrale konferansen også.

Bodø RV

v/Svein Olsen

Kvinnekampanja starta ved studiestart, med en kjempesier, da vi klarte stoppe et kvinnefiendtlig framstøt fra studentersamfunnet. Dette skal vi følge opp med diskusjon om kvinners situasjon, for eksempel om trafficking. Vi ønsker å få besøk av ledelsen første eller andre uke av november til et åpent møte.

Bamble RV

v/Ana Lopez

Da vi hadde fylkesstyremøte diskuterte vi hvordan vi skulle organisere kvinnekampanja og hvordan vi skulle delta i arbeidet fram til konferansen. Medlemmene våre bor spredt og er fordelt over hele fylket og vi har bestemt at i første omgang skal vi gå til lokallaga våre og mobilisere til kvinnekongressen i Oslo.

Bergen RV

v/Plia Lunde

I Bergen er vi nærmere revolusjonen enn noen gang tidligere... Vi har invitert Beth Hartmann, til å holde innledning om erfaringer ifht kvinnemøtene i Oslo og om kvinnekongressen i Oslo som er like rundt hjørnet.

Kvinnemøtet finner sted tirsdag 31 oktober kl 18 på RV-kontoret. Vi ønsker å starte opp kvinnemøtene for å få hverandre opp og fram!! Og for å diskutere politikk saksgang... Men i Bergen er det ikke godt nok å være bra, vi skal være best!! Så vi har startet en feministisk studiesirkel i tillegg, den går annenhver torsdag på kontoret i Bergen. Alle er hjertelig velkommen!!

**Meld deg på
kvinne-
konferansen
på www.rv.no
eller epost til
rv@rv.no!**

Babes og lederkvinner

Av de hundre mest omtalte personene i norske medier i fjor, var tretten kvinner. Kvinnerepresentasjonen i norske medier har stått mer eller mindre stille i over tjue år. – Det ser ut til at mediene har en "tålegrense" på rundt 20-25 prosent kvinner, sier Elisabeth Eide.

Av Eivind Volder Rutle

Eide er ansatt ved Journalistutdanningen ved Høgskolen i Oslo, hvor hun blant annet har forsket på kjønn og medier. Hun har laget statistikk over kvinneandelen i norske hovedstads- og regionaviser.

Undersøkelsen viser at mens det i 1989 var 63% mannlige oppslag, 14% kvinnelige og resten nøytrale, sto andelen nærmest på stedet hvil i '99, med 62% mannlige og 13% kvinnelige oppslag.

Men stagnasjonen betyr ikke at det er samme typene kvinner som blir intervjuet:

– I 1989 var forekomsten av oppslag med lederkvinner størst. I 1999 hadde oppslag med idolkvinner tatt over ledelsen, sier Eide til Opprør.

«Språket er en indikator på maktstrukturene i samfunnet. Og fortsatt er menn nøytrale, mens kvinner er kjønn»

Babe-effekten

I en rapport fra 2000 skriver Elisabeth Eide følgende om denne tendensen: "Noe av forklaringen kan være at Gro-epoken i norsk politikk er over, og at menn igjen dominerer mer i norsk politikk. Men en annen forklaring kan være mediernes tiltagende letthet (med mer vekt på underholdning) som igjen er knyttet til kommersialiseringen. "Babe-effekten" er et ganske dekkende ord for denne tendensen."

– Den siste undersøkelsen er gjort i 1999. Har det skjedd endringer siden den gang?

– Det har jeg ikke forsket på. Men Retrievers liste over de hundre mest omtalte personene i norske medier er en god gradmål på hvordan det ligger an.

Medieovervåkningsbyrået Retriever registrerer alle norske presseoppslag, og lager lister over de hundre mest omtalte personene basert på antall oppslag. Undersøkelsen viser at det var 14 kvinner blant de hundre mest omtalte i 2005. I perioden januar til mai 2006 har tallet sunket til 13.

"Pen & sexy"

– Hvordan spiller kjønn inn i måten man blir intervjuet på?

– Språket er en indikator på maktstrukturene i samfunnet. Og fortsatt er menn nøytrale, mens kvinner er kjønn.

– Senest i dag hørte jeg på dagsnytt om Den franske presidentkandidaten Ségolène Royale, presentert som firebarnsmor. I innslaget viser det seg at hun har rundet femti, så det er vel neppe småbarnsmor hun er. Allikevel gjorde de et nummer ut av det. Hvor mange barn har de mannlige presidentkandidatene?

Også på kulturområdet er det forskjeller:

– Det er fortsatt en tendens at når menn lanserer noe blir de intervjuet om produktet, mens kvinner blir intervjuet om seg selv som produkt. Kapitalen "pen & sexy" er fortsatt viktigere for kvinner.

Kvinnelig statsminister

Opprør bruker Google til å ta tempen på kjønn i norsk språk. Et søk på "kvinnelig direktør" ga 133 treff, "mannlig direktør" endte på 7. På "fotballspiller" ble resultatet 417 mot 36. Og på førsteplass kom "statsminister". Her var det 1420 "kvinnelig", mot bare 7 "mannlig".

Elisabeth Eide vil ikke spå om utviklinga. Men hun ser ikke bare mørkt på fremtida.

– Det er gledelig å se at debatten om kjønn og medier har blitt løftet fram den siste tiden. Debatten fører ikke nødvendigvis til at fokuset i media endrer seg, men det bidrar til å synliggjøre og bevisstgjøre, avslutter Eide.

Til helvete med familien!

I ei tv-utspørjing før valet i fjor vart Torstein Dahle og Bjørnar Moxness tatt litt på senga, når dei vart spurt om programformuleringar om å «oppløyse familien» og å «ta frå foreldra eigedomsretten til barna». Etterpå var det ein kort debatt på RV si elektroniske debattliste. Mange meinte formuleringane var dårleg og uforståeleg. Eg er usamd.

Klokka er to på natta. Lisa høyrer lyden av dørklokka så vidt. Mannen hennar, Kjell, sov like godt. Det går ei halvt minutt, så ringar det iltert. Lisa spring opp, men før ho rekk fram til døra høyrer ho skrik og banning utanfrå. Situasjonen er velkjent. Sonen Martin står utanfor. Han har vore på byen og tatt nokre øl. No har krangla med nokon, og han er fylt av angst. Han er tjuesju år, men tør ikkje gå heim til seg sjølv. Løysinga er dro-sje til foreldra, for tredje gong på to veker. Og Lisa spring for å opne døra for naboane vaknar. Ikkje må dei plagast, og ikkje må dei få vite at sonen har psykiske problem. Historia er altfor sann. Historia er altfor vanleg.

I ei tv-utspørjing før valet i fjor vart Torstein Dahle og Bjørnar Moxness tatt litt på senga, når dei vart spurt om programformuleringar om å «oppløyse familien» og å «ta frå foreldra eigedomsretten til barna». Etterpå var det ein kort debatt på RV si elektroniske debattliste. Mange meinte formuleringane var dårleg og uforståeleg. Eg tenkte på Lisa og Martin. Og fleire andre eg kjenner. Stadig fleire.

Den klassiske tanken bak parolen om

å oppløyse familien er konkret knytt til den kapitalistiske økonomien. Familien tilhøyrer eigentleg det førkapitalistiske samfunnet. Han er ein rest av privat organisering i ein stadig meir samfunnsmessig økonomi. På kort sikt tener kapitalen på at det er slik. Alt arbeidet som vert gjort i familien, slepp ein å betale direkte for. På lang sikt er det ulønsamt og lite produktivt: inga arbeidsdeling, inga spesialisering, inga konsentrasjon av arbeidskraft.

Nåja, dette er jo ikkje heilt sant. Dei siste hundre åra er mykje av arbeidet tatt ut av familien. Vi slaktar stort sett ikkje grisen sjølv, vi koker ikkje såpe, vi vaskar ikkje bleier. Andre ting er mekanisert: vask og oppvask, støvsuging, brødbaking.

Eller sett bort til institusjonar som skolar og barnehagar. Det er ingen grunn til å tru at denne utviklinga vil stoppe opp eller snu.

Det er ikkje ein gong nokon grunn til å ønske det. For i det store og heile er familien fylt av jækelskap som vi bør fryde oss over å verte kvitt.

Familien er statistisk sett ein av dei mest valdelege stadene ein kan vere. Hadde han blitt oppfunnen i dag, ville sjølv det mest liberale arbeidstilsyn gått bananas. Familien er meir løyndomsfullt ein dei fleste losjar, mc-klubbar og kom-

munistparti. Skam og skuld sit i veggene. Dårleg råd, vald, alkoholmisbruk, psykiske lidingar – skammeleg er det alt i hop.

Også kravet om å avvikle foreldra sin eigedomsrett til barna verkar gjennomtenkt. For eit par år sidan vart eg beden om å skrive attest til ein kollega som ville adoptere frå India. Attestar, intervju, heimebesøk – alt måtte til. Hadde han og kona fått til pulinga litt betre, hadde dei slept unna enklare.

For om blod og genar er i orden, så er foreldrevna gudegitt. Trass i høvet til å adoptere er det i dag nærast ein menneskerett å få eigne barn. Store summer vert nytta for å hjelpe folk på gli. Og større tragedie enn at nokon vert fråteken un-

gane av barnevernet, er det vanskeleg å tenkje seg. Eg skjøner og sett pris på at folk er glad i smårollingane, men perspektivet til journalistar og støttegrupper er stort sett foreldra sin sak. Drit no i foreldra. Eller heller: skap eit samfunn der det ikkje er viktig kven ein er forelder til eller barna unnan.

Diverre går det på mange vis motsett veg. Ei ny lov seier at om det skulle syne seg at ungen du har betalt for i tju år, ikkje er «din», ja så refunderer staten utlegga dine. Kor mykje betre ville det ikkje vere om staten refunderte utlegga for alle ungar!

Så eg står ved dei gode formuleringane i RV-programmet. (Diverre er det visst endra no.) Eg veit at dette ikkje er lette standpunkt å forsvare og forklare, for det er på få felt vi har så massiv indoktrinering som når det gjeld «den lykkelege familien». Men vi har vel aldri gått for dei lette standpunkta, har vi?

- Tuppen sin lillebror

Ny bok fra Erling Folkvord og Rødt!:

URENT FARVANN!

Ei bok om triangelet Color Line,
Sjømannsforbundet og Staten

som har gjort rederen Olav Nils Sunde og hans to barn søkkrike, og satt sjøfolks rettigheter og passasjerenes sikkerhet på spill. Sjømannsforbundet har ofte vært på rederens side.

Urent farvann!: (164 sider), kr 100 + porto kr 22
Bestilles fra roedt@online.no, www.akp.no/roedt
eller telefon 9004 4145

Rødt!

Aktivist? Javisst!

- Ei lita liste over nyttige datoar i haust

3.-5. november:

Raud Ungdom sin
feminismefestival
Meir info: Sjø
www.sosialisme.no

17.-18. november:

Landsstyremøte i RV

1.-3. desember:

Stor kvinnekongress i regi av RV m.fl.
Meir info: Skriv til
rv@rv.no eller sjå
www.rv.no

Faglig utvalg har starta opp

Vi har nå startet opp med et felles faglig utvalg for RV, AKP og Rød Ungdom, med 4 fra hver av organisasjonene, spredt på 9 ulike forbund. 7 av de 12 er kvinner/jenter. Vi er et utvalg basert på Østlandet. I tillegg til å diskutere aktuelle faglig saker vil vi i høst legge vekt på følgende:

- arbeid fram til kvinnekongressen, både problemstillinger, mobilisering og nye kontakter. Dette vil også være et ledd i å bygge opp et kvinnefaglig nettverk.

- forberedelse til den nye pensjonskampen som må komme når regjeringas melding foreligger. 23. oktober vil vi ha et åpent faglig forum i Oslo om dette.

- erfaringsoverføring fra "gamle" faglige folk til de unge/nye som skal starte opp arbeid i fagforeninger og klubber.

Vi vil etter hvert prøve å bygge opp igjen et faglig nettverk, i første omgang for å kunne spre informasjon. De som vil stå på ei slik e-postadresseliste, kan sende en mail til ??

Siri Jensen, leder av faglig utvalg

NYTT NUMMER: Atilio A. Boron: Sannheten om det kapitalistiske demokratiet - i et latinamerikansk perspektiv - Jo Stein Forbord Moen og Rolf Sæther: Kampen om Spania fortsetter - Lars Borgersrud: Montefiores Stalin og hans dødbringende svirebrødre - Eirik Rossen: Pol Pots leende - Anne Kalvig: Porno og prostitusjon - vold og massekultur - Rolv Rynning Hanssen: Privatisering av vannet - Trude Malthe Thomassen: Hvordan tjene penger på vann - Leiv Olsen: Samane kom fyrst - i heile Norden - Eldrid Lunden: Framandgjering, individualisme og kvinneknekten

Pluss 10 bokomtaler og et dikt av Marge Piercy

Rødt!

MARXISTISK TIDSSKRIFT

Vil du ha et prøveeksemplar,
send en epost til roedt@online.no
eller en sms til 90044145
med navn og adresse
Tilbud til nye abonnenter: 150 kroner.
Konto: 6276.05.28108

Festival for feminisme

3.-5. november inviterer Rød Ungdom tradisjonen tro til Feminismefestival på Ski utenfor Oslo. Årets festival, som er den 4. i rekken, later til å bli den største noensinne, med i overkant av 300 deltakere. Men hva er det egentlig som er så feministisk med festival? Og hvorfor er det så festlig å være feminist? Jentepolitisk ansvarlig i Rød Ungdom, Sigrun Feiring forklarer. - Vi mener det er viktig å lage et tilbud for jenter som er opptatt av feminisme, men som kanskje ikke er blitt politisk aktive enda. Da kan feminismefestival med sin gode miks av kultur, sosialt og politikk være akkurat det som trengs for å gi dem et lite dytt over i aktivitet.

Av Mimir Krístjansson, leder i Rød Ungdom

Festivalen kan friste med et variert program både politisk og kulturelt. Blant gjestene finner vi forfattere som Vigdis Hjorth og Marta Breen, samt den feministiske framtiden for norsk hip-hop; Hank&Mari. - Det politiske er selvfølgelig det viktigste, men det kulturelle har en tendens til å bli neglisjert i RV og RU, og det høyner terskelen for mange av dem som ikke er så vant til å drive med politikk, sier Feiring.

Seksuell trakassering og skjønnhetstyranniet i fokus

Som alltid når Rød Ungdom arbeider med feminisme, står jentepolitikken i fokus, og da særlig seksuell trakassering og skjønnhetstyranniet. - Hovedfokuset vårt ligger naturligvis på de feministiske spørsmålene som er viktigst for unge jenter på ungdomsskolen og videregående, og da står selvsagt skjønnhetstyranniet i fokus. Kravene til hvordan jenter skal se ut og hvor mye tid jenter skal bruke på kropp og utseende blir stadig skarpere, og flere og flere jenter får psykiske problemer på grunn av usikkerhet på grunn av kropp og utseende. Så mange som 100 000 jenter har spiseforstyrrelser, og over halvparten av alle 15-åringer slanker seg eller har slanket seg. Det er kanskje det viktigste feministiske problemet for unge jenter før de kommer i arbeid, sier en opprørt Feiring.

På programmet står naturligvis Rød Ungdoms selvtillitskurs for jenter, Bøllekurs. - Bøllekursen har vært et av hovedsatsningsområdene denne høsten for Rød Ungdom, og selvfølgelig blir det også Bøllekurs på Feminismefestivalen. Kurset har

FEMINISTISKE FORHÅPNINGER: Sigrun håper på mange påmeldte

skjønnhetstyranni og kjønnsroller som tema, men legger også stor vekt på en annen veldig viktig sak for unge jenter; nemlig seksuell trakassering. At det blir gjort så lite i forhold til kjønnet mobbing og trakassering i skolen er en av de viktigste årsaker til at det finnes så mye seksualisert vold i samfunnet. Nylig avdekket tall fra riksadvokaten at antallet gjengvoldtekter er doblet de siste fire årene. Skal voldtektsbølgen stoppes, er kampen mot seksuell trakassering og for at jenter skal kunne slå ned på seksuell trakassering helt sentral, sier Feiring.

I høst har Rød Ungdom hatt en omfattende feminismekampanje som oppkjøring til Feminismefestivalen i november. Kampanjen omfattet blant annet over 20 bøllekurs over hele landet.

- Bøllekurs er en videreføring av AKPs "Kast deg frampå"-kurs, som har blitt revidert og fornyet enormt de siste årene. Disse kursene har i mange år vært RUs viktigste kanal for å få kontakt med jenter, sier Rød Ungdoms nestleder Magni Fjørtoft Svarstad. I løpet av senhøsten skal det arrangeres flere kurs, og enda flere deler av landet skal dekkes.

- Før jul håper vi å få holdt kurs blant annet i Alta og Tromsø, sier Fjørtoft Svarstad.

6-timersdag, likelønn og kvinnekonferanse på programmet

Feiring er også glad for at det blir såpass mye om feministisk klassekamp på konferansen. - Vi har blant annet fått Siri Jensen til å komme og innlede om kjønn

og klasse, og det er vi veldig glade for. Ellers kommer både Maren Rismyhr og Kari Celius og snakker om henholdsvis 6-timersdag og kvinnekav i klassekampen, sier Feiring, og avslutter: - Festivalen blir naturligvis også et viktig springbrett for mobilisering til kvinnekongressen og i en viktig samling i forhold til å stille feministiske krav til et nytt parti.

Er du interessert i å komme på Rød Ungdoms Feminismefestival? Det koster 300 kroner, men reise over 200 kroner blir dekket av Rød Ungdom. Festivalen går av stabelen 3.-5. november, og påmelding kan skje på www.sosialisme.no, til ru@sosialisme.no eller på tlf. 22 98 90 70.

Reiserunde til laga

Med organisasjonsbygging i fokus har Rød Ungdom sentralt besøkt i underkant av 30 lag i perioden rundt skolesart. Et titalls nye lag er stiftet, og de allerede eksisterende har fått en kraftig økning i både antall medlemmer og antall aktive. Kampanjen besøkte til sammen over hundre skoler, og i kampanjeperioden har det blitt delt ut over 20 000 løpesedler for Rød Ungdom.

Av Ingeborg Steinholt, org.sekretær i Rød Ungdom

Tirsdag den 25. august gikk startskuddet for skolestartskampanja med åpent møte i Trondheim. En litt sliten leiebil-Mercedes med flere Ruere i, hadde tatt turen over fjellet fra Oslo. Videre fra barte hovedstaden rullet bilen videre nedover kysten og helt til Skien, med besøk i Kristiansund, Førde, Bergen, Haugesund, Stavanger, Sandnes, Kristiansand, Arendal og Grenland på tapetet. Resultatene av arbeidet lot ikke vente på seg. Kampanjeperioden ledet til en markant framgang i antallet kontakter over internett, samt en økning på mellom 30% og 50% i antall aktive Røde Ungdommer. Samtidig med dette blei det holdt åpne møter i Lillestrøm, Oslo, Asker, Drammen, Jessheim, Tønsberg, Follo, Groruddalen, Bærum og

Valdres. Også Nord-Norge fikk besøk, der Bodø, Tromsø og Fauske fikk besøk.

Nå etterlyser vi dere som er RVere

der det er blitt startet nye lag! Vi trenger hjelp med stabiliteten i lagene, både økonomisk og organisatorisk, og tar i mot alle bidrar med stor takk. Turneen hadde aldri vært mulig uten den fantastiske støtten fra RV-land (særlig økonomisk), men nå trenger altså lagene all den politiske og organisatoriske støtten de kan få for å overleve oppstartsfasen. Er du på jakt etter Rød Ungdommerne i nærheten av deg, bør du ta kontakt via mail med organisasjonssekretær Ingeborg Steinholt på ingeborg@sosialisme.no.

B-post

Retur:

Opprør v/RV

Osterhausgata 27

0183 Oslo